

TE VAGY A LEGSZEBB A VILÁGON!

MIKOR SZÜKSÉGESEK AZ ORVOSI ESZTÉTIKAI BEAVATKOZÁSOK?

Egy édesanyjának mindig a saját gyermeke a legszebb a világon. Nem baj, ha kancsal, ha eláll a füle, a mienk, és ezért gyönyörű. De mi van, ha az a gyermek tényleg nagyon másképp néz ki, mint az „átlag”?

- ◆ Az esztétikum, a szépség nagy törvény. És a gyerekek – főleg egymás között – kegyetlenek. Ha valaki egy kicsit más, mint a többi, ha nem olyan arányosak a testrészei, vagy egy sérülés következtében eltér az átlagtól, rögtön célponttá válik, egészen kiskortól. A csúfolódás, gúny, kirekesztés pedig alapvetően meghatározza egy gyermek későbbi pszichés fejlődését. De van-e határ? Mi az, ami még elfogadható esztétikailag, és mi az, amit korrigálni kell? Vagy pont a szülő elfogadása teszi magabiztosabbá a „csúnya” gyermeket?

Dr. Jeanné Loós Anita, a Bethesda Gyermekkórház klinikai szakpszichológusa szerint nagy különbség van aközött, hogy a gyermek így született-e, vagy szerzett esztétikai hibáról van-e szó. Veszületett eltéréseknél a szülőnek már csecsemőkorában el kell gyászolnia az egészséges, pirosposzsgás újszülött képét. Ha ez a gyászfolyamat – akár segítségével – sikerül, a gyermeknek sokkal nagyobb az esélye, hogy abba a tudatba nő bele, hogy őt ilyennek szeretik. Ez felvértezi őt, és nem szigeteli el a saját kis közegében. A pszichológus szerint a nagyon nem szokványos

kinézetű, különböző szindrómás gyermekek látványát is meg lehet szokni, meg lehet szeretni, de ez a felnőtt társadalom részéről is nagy tudatosságot kíván. Az óvó nénik, tanító nénik hozzáállása is döntő ebben az esetben.

Más a helyzet, ha a gyermek normálisnak, arányosnak, úgymond szépnek született, és ezt akár egy baleset, égési sérülés következtében veszti el. Minél idősebb, annál nehezebb újra összeraknia a személyiségét, s ez külső segítség nélkül nem is nagyon megy. Az elfogadás azonban nem örök életre szól, minden életciklusváltásnál újra meg kell küzdeni vele mind a szülő, mind a gyermek részéről.

Bizonyos problémákra megoldást jelenthet a plasztikai műtét. Ez pszichésen is kapaszkodót jelent, a remény lehetőségét, de fontos, hogy a szülő és a gyermek reálisan lássa, milyen eredményt hozhat az esetleges műtét. Dr. Csorba Éva, a Bethesda Gyermekkórház égésplasztikai sebészfőorvosa nap mint nap találkozik hasonló problémákkal küzdő gyermekekkel és szüleivel. „Gyermekkorban nem esztétikai

műtétéről, hanem rekonstrukciós, helyreállító műtétéről beszélhetünk. Minden életkornak megvannak a sajátos jellegzetes beavatkozásai. Kora csecsemőkorban szájsebész specialisták műtik a nyúlszájjal született gyermekeket, a náluk kialakult heggedéssel később már azonban hozzánk fordulnak a szülők. Többnyire iskola előtt fordulnak hozzánk a fülrekonstrukcióval kapcsolatban. Az elálló fül gyakori probléma a kisgyerekek körében, ami sokszor már nagycsoportos korra megkeseríti az életüket. Kórházunkban is végzünk ilyen beavatkozásokat.” Ahogy a főorvosnő hangsúlyozza, plasztikai műtétet csak abban az esetben végeznek, ha a gyermek is akarja azt.

Más a helyzet azonban, ha az esztétikum funkcionális elváltozásokkal jár együtt. A kórház égésosztályán naponta végzik az olyan műtétet, ahol az égéssérülés következtében kialakult hegek megnehezítik vagy

ellehetetlenítik a normális életvitelt. Ilyenkor a funkcionalitás és az esztétikum nem választható el egymástól. Legalább olyan fontos, hogy a gyermek ki tudja nyitni a szemét, be tudja csukni a száját, ki tudja nyújtani az ujját, (ezeket mind akadályozhatja egy-egy húzó heg), mint hogy ne érezze magát szörnyszülöttnek. A hegek operálásánál az esztétikum érdekében (is) használnak szövettágító expandert, ami lehetővé teszi, hogy a bőrt előzetesen megnyújtva a kimetszett hegek helyére ép bőrfelület kerüljön.

Azt, hogy szükséges-e egy esztétikai beavatkozás, nem elsősorban a tükör mondja meg. Különösen a kamaszok tükre lehet félrevezető. Ha a probléma inkább az önértékeléssel van, szülőként érdemes pszichológus segítségét igénybe venni, mielőtt a plasztikai sebészhez kérnének időpontot. ♦